

Uniwersytet Warszawski

UW2

Tomasz Nowak, Michał Staniewski, Arkadiusz Czarkowski

AMPPZ 2021

2021-11-04

1 Utils 1									
2 Podejścia 1									
3 Wzorki 2									
4 Matma 3									
Struktury danych									
6 Grafy 8									
7 Geometria 11									
8 Tekstówki 12									
9 Optymalizacje 14									
10 Randomowe rzeczy 14									
$\underline{\text{Utils}}$ (1)									
headers Opis: Naglówki używane w każdym kodzie. Działa na każdy kontener i pary Użycie: debug(a, b, c); wypisze [a, b, c]: a; b; c; Sa8221, 16 lines using namespace std; using LL = long long; #define FOR(i, l, r) for(int i = (l); i <= (r); ++i) #define FOR(i, n) FOR(i, 0, (n) - 1) #define ssize(x) int(x.size()) template <class a,="" b="" class=""> auto& operator<<(ostream &o, pair<a, b=""> p) { return o << '(' << p.first << ", " << p.second << ')'; } template<class t=""> auto operator<<(ostream &o, T x) -> decltype(</class></a,></class>									
<pre>c() { clang++ -std=c++17 -Wall -Wextra -Wshadow \ -Wconversion -Wno-sign-conversion -Wfloat-equal \ -D_GLIBCXX_DEBUG -fsanitize=address,undefined -ggdb3 \ -DDEBUG -DLOCAL \$1.cpp -o \$1 }</pre>									

clang++ -DLOCAL -03 -std=c++17 -static \$1.cpp -0 \$1 # -m32

alias cp='cp -i'

alias mv='mv -i'

```
headers/.vimrc
                                                             3 lines
set nu rnu hls is nosol ts=4 sw=4 ch=2 sc
filetype indent plugin on
syntax on
headers/sprawdzaczka.sh
                                                             13 lines
\#!/bin/bash
for ((i=0; i<1000000; i++)); do
 ./gen < g.in > t.in
 ./main < t.in > m.out
  ./brute < t.in > b.out
  if diff -w m.out b.out > /dev/null; then
   printf "OK $i\r"
  else
    echo "WA"
    exit 0
  fi
done
headers/towrite.sh
vim .bashrc
 q++ -std=c++17 -Wall -Wextra -Wshadow -Wconversion -Wno-sign-
       conversion -Wfloat-equal -D GLIBCXX DEBUG -fsanitize=
       address, undefined -ggdb3 -DDEBUG -DLOCAL $1.cpp -o $1
nc() {
 g++ -DLOCAL -03 -std=c++17 -static $1.cpp -o $1
alias cp='cp -i'
alias mv='mv -i':wq
source .bashrc
mkdir template
cd template
vim main.cpp
\#include < bits/stdc++.h >
using namespace std;
using LL=long long;
\#define\ FOR(i,l,r)\ for(int\ i=(l);i<=(r);++i)
\#define REP(i,n) FOR(i,0,(n)-1)
\#define \ ssize(x) \ int(x.size())
template<class A, class B>auto&operator<<(ostream&o, pair<A, B>p) {
     return o<<'('<<p.first<<", "<<p.second<<')';}
template<class T>auto operator<<(ostream&o,T x)->decltype(x.end
     (), o) {o << ' {'; int i=0; for (auto e:x) o << (", ") +2*!i++<<e;
     return o<<' }';}
#ifdef DEBUG
\#define\ debug(x...)\ cerr << "["#x"]: ",[](auto...$){((cerr << $<<";
       "),...); \{(x), cerr <<' \mid n \}
\#define\ debug(...)\ \{\}
#endif
int main() {
 cin.tie(0)->sync_with_stdio(0);
cp main.cpp brute.cpp
cp main.cpp gen.cpp
vim spr.sh
\#!/bin/bash
for ((i=0;1;i++));do
```

./gen<g.in>t.in

./main<t.in>m.out

./brute<t.in>b.out

```
if diff -w m.out b.out>/dev/null; then
    printf "OK $i\r"
else
    echo WA
    exit 0
    fi
done:wq
vim gen.cpp
G5komt19937 rng(chrono::system_clock::now().time_since_epoch().
        count());
int rd(int 1, int r) {
    return rng()%(r-1+1)+1;
}:wq
cd ...
```

Podejścia (2)

- Czytanie ze zrozumieniem
- dynamik, zachłan
- dziel i zwyciężaj matematyka dyskretna, $opt(i) \le opt(i+1)$
- sposób "liczba dobrych obiektów = liczba wszystkich obiektów - liczba złych obiektow"
- czy warunek konieczny = warunek wystarczający?
- odpowiednie przekształcenie równania; uniezależnienie funkcji od jakiejś zmiennej, zauważenie wypukłości
- zastanowić się nad łatwiejszym problemem, bez jakiegoś elementu z treści
- sprowadzić problem do innego, łatwiejszego/mniejszego problemu
- sprowadzić problem 2D do problemu 1D (zamiatanie; niezależność wyniku dla współrzędnych X od współrzędnych Y)
- konstrukcja grafu
- określenie struktury grafu
- optymalizacja bruta do wzorcówki
- czy można poprawić (może zachłannie) rozwiązanie nieoptymalne?
- czy są ciekawe fakty w rozwiązaniach optymalnych? (może się do tego przydać brute)
- sprawdzić czy w zadaniu czegoś jest "mało" (np. czy wynik jest mały, albo jakaś zmienna, może się do tego przydać brute)
- odpowiednio "wzbogacić" jakiś algorytm
- cokolwiek poniżej 10⁹ operacji ma szansę wejść
- co można wykonać offline? czy jest coś, czego kolejność nie ma znaczenia?
- co można posortować? czy jest zawsze jakaś pewna optymalna kolejność?
- narysować dużo swoich własnych przykładów i coś z nich wywnioskować

- skupienie się na pozycji jakiegoś specjalnego elementu, np najmniejszego
- szacowanie wyniku czy wynik jest mały? czy umiem skonstruować algorytm który zawsze znajdzie upper bound na wynik?
- sklepać brute który sprawdza obserwacje, zawsze jeśli potrzebujemy zoptymalizować dp, wypisać wartości na małym przykładzie
- pierwiastki elementy > i < \sqrt{N} osobno, rebuild co \sqrt{N} operacji, jeśli suma wartości = N, jest \sqrt{N} różnych wartości
- rozwiązania probabilistyczne, paradoks urodzeń
- meet in the middle, backtrack
- sprowadzić stan do jednoznacznej postaci na podstawie podanych operacji, co pozwala sprawdzić czy z jednego stanu da się otrzymać drugi

$\underline{\text{Wzorki}}$ (3)

3.1 Równości

$$ax^{2} + bx + c = 0 \Rightarrow x = \frac{-b \pm \sqrt{b^{2} - 4ac}}{2a}$$

Wierzchołek paraboli = $\left(-\frac{b}{2a}, -\frac{\Delta}{4a}\right)$.

$$ax + by = e$$

$$cx + dy = f$$

$$x = \frac{ed - bf}{ad - bc}$$

$$y = \frac{af - ec}{ad - bc}$$

3.2 Pitagoras

Trójki (a, b, c), takie że $a^2 + b^2 = c^2$:

$$a = k \cdot (m^2 - n^2), \ b = k \cdot (2mn), \ c = k \cdot (m^2 + n^2),$$

gdzie $m > n > 0, k > 0, m \perp n$, oraz albo m albo n jest parzyste.

3.3 Generowanie względnie pierwszych par

Dwa drzewa, zaczynając od (2,1) (parzysta-nieparzysta) oraz (3,1) (nieparzysta-nieparzysta), rozgałęzienia są do (2m-n,m), (2m+n,m) oraz (m+2n,n).

3.4 Liczby pierwsze

p = 962592769 to liczba na NTT, czyli $2^{21} \mid p - 1$, which may be useful. Do hashowania: 970592641 (31-bit), 31443539979727 (45-bit), 3006703054056749 (52-bit).

Jest 78498 pierwszych ≤ 1000000 .

Generatorów jest $\phi(\phi(p^a))$, czyli dla p > 2 zawsze istnieje.

3.5 Dzielniki

Liczba dzielników n jest co najwyżej 100 dla n < 5e4, 500 dla n < 1e7, 2000 dla n < 1e10, 200 000 dla n < 1e19.

3.6 Lemat Burnside'a

Liczba takich samych obiektów z dokładnością do symetrii wynosi

$$\frac{1}{|G|} \sum_{g \in G} |X^g|,$$

Gdzie G to zbiór symetrii (ruchów) oraz X^g to punkty (obiekty) stałe symetrii g.

3.7 Silnia

	n	1 2	3	4	5 6	7	8	3	9	10	
	n!	1 2	6 2	24 1	$20 \ 72$	0 504	10 40	320 36	2880	3628800	
	n	11		12	13	1	4	15	16	17	
_										3 3.6e14	
	n	20		25	30	40	50	100	150	171	
	n!	2e18	3 2	2e25	3e32	8e47	3e64	9e157	6e26	$52 > DBL_N$	IAX

3.8 Symbol Newtona

$$\binom{n}{k} = \binom{n-1}{k-1} + \binom{n-1}{k} = \binom{n-1}{k-1} + \binom{n-2}{k-1} + \dots + \binom{k-1}{k-1}$$
$$(x+y)^n = \sum_{k=1}^n \binom{n}{k} x^k y^{n-k}$$

3.9 Wzorki na pewne ciągi

3.9.1 Nieporządek

Liczba takich permutacji, że $p_i \neq i$ (żadna liczba nie wraca na tą samą pozycję).

$$D(n) = (n-1)(D(n-1) + D(n-2)) = nD(n-1) + (-1)^n = \left\lfloor \frac{n!}{e} \right\rfloor$$

3.9.2 Liczba podziałów

Liczba sposobów zapisania n jako sumę posortowanych liczb dodatnich.

$$p(0) = 1, \ p(n) = \sum_{k \in \mathbb{Z} \setminus \{0\}} (-1)^{k+1} p(n - k(3k - 1)/2)$$

$$p(n) \sim 0.145/n \cdot \exp(2.56\sqrt{n})$$

3.9.3 Liczby Eulera pierwszego rzędu

Liczba permutacji $\pi \in S_n$ gdzie k elementów jest większych niż poprzedni: k razy $\pi(j) > \pi(j+1), k+1$ razy $\pi(j) \geq j$, k razy $\pi(j) > j$.

$$E(n,k) = (n-k)E(n-1,k-1) + (k+1)E(n-1,k)$$

$$E(n,0) = E(n,n-1) = 1$$

$$E(n,k) = \sum_{j=0}^{k} (-1)^{j} \binom{n+1}{j} (k+1-j)^{n}$$

3.9.4 Stirling pierwszego rzędu

Liczba permutacji długości n mające k cykli.

$$c(n,k) = c(n-1,k-1) + (n-1)c(n-1,k), \ c(0,0) = 1$$

$$\sum_{k=0}^{n} c(n,k)x^{k} = x(x+1)\dots(x+n-1)$$

c(8, k) = 8, 0, 5040, 13068, 13132, 6769, 1960, 322, 28, 1 $c(n, 2) = 0, 0, 1, 3, 11, 50, 274, 1764, 13068, 109584, \dots$

3.9.5 Stirling drugiego rzędu

Liczba permutacji długości n mające k spójnych.

$$S(n,k) = S(n-1,k-1) + kS(n-1,k)$$

$$S(n,1) = S(n,n) = 1$$

$$S(n,k) = \frac{1}{k!} \sum_{j=0}^{k} (-1)^{k-j} \binom{k}{j} j^{n}$$

3.9.6 Liczby Catalana

$$C_n = \frac{1}{n+1} {2n \choose n} = {2n \choose n} - {2n \choose n+1} = \frac{(2n)!}{(n+1)!n!}$$

$$C_0 = 1, \ C_{n+1} = \frac{2(2n+1)}{n+2} C_n, \ C_{n+1} = \sum_{i=1}^{n} C_i C_{n-i}$$

$$C_n = 1, 1, 2, 5, 14, 42, 132, 429, 1430, 4862, 16796, 58786, \dots$$

- ścieżki na planszy $n \times n$.
- nawiasowania po n ().
- liczba drzew binarnych z n+1 liściami (0 lub 2 syny).
- $\bullet\,$ skierowanych drzew zn+1wierzchołkami.
- triangulacje n + 2-kata.
- $\bullet\,$ permutacji [n]bez 3-wyrazowego rosnącego podciągu?

3.9.7 Formula Cayley'a

Liczba różnych drzew (z dokładnością do numerowania wierzchołków) wynosi n^{n-2} . Liczba sposobów by zespójnić k spójnych o rozmiarach s_1, s_2, \ldots, s_k wynosi $s_1 \cdot s_2 \cdot \cdots \cdot s_k \cdot n^{k-2}$.

3.10 Funkcje multiplikatywne

- $\epsilon(n) = [n = 1]$
- $id_k(n) = n^k$, $id = id_1$, $1 = id_0$
- $\sigma_k(n) = \sum_{d|n} d^k$, $\sigma = \sigma_1$, $\tau = \sigma_0$
- $\mu(p^k) = [k = 0] [k = 1]$
- $\bullet \varphi(p^k) = p^k p^{k-1}$
- $(f * g)(n) = \sum_{d|n} f(d) g(\frac{n}{d})$ f * g = g * f
- f * (q * h) = (f * q) * h
- f * (q + h) = f * q + f * h
- \bullet jak dwie z trzech funkcji f * g = h sa multiplikatywne. to trzecia też
- $f * \mathbb{1} = g \Leftrightarrow g * \mu = f$
- $f * \epsilon = f$
- $\mu * 1 = \epsilon$, $[n = 1] = \sum_{d|n} \mu(d) \frac{n}{d}$
- $\varphi * \mathbb{1} = id$
- $id_k * 1 = \sigma_k, id * 1 = \sigma, 1 * 1 = \tau$
- $s_f(n) = \sum_{i=1}^n f(i)$
- $s_f(n) = \frac{s_{f*g}(n) \sum_{d=2}^{n} s_f(\lfloor \frac{n}{d} \rfloor) g(d)}{g(1)}$

3.11 Zasada włączeń i wyłączeń

$$|\bigcup_{i=1}^n A_i| = \sum_{\emptyset \neq J \subseteq \{1,\dots,n\}} (-1)^{|J|+1} |\bigcap_{j \in J} A_j|$$

3.12 Fibonacci

$$F_n = \frac{\left(\frac{1+\sqrt{5}}{2}\right)^n - \left(\frac{1-\sqrt{5}}{2}\right)^n}{\sqrt{5}}$$

 $F_{n-1}F_{n+1} - F_n^2 = (-1)^n, F_{n+k} = F_k F_{n+1} + F_{k-1}F_n,$ $F_n|F_{nk}$, $NWD(F_m, F_n) = F_{NWD(m,n)}$

Matma (4)

berlekamp-massev

Opis: Zgadywanie rekurencji liniowej

Czas: $\mathcal{O}\left(n^2 \log k\right)$ Pamięć : $\mathcal{O}\left(n\right)$

Użycie: Berlekamp_Massey<mod> bm(x) zgaduje rekurencję ciągu x bm.qet(k) zwraca k-ty wyraz ciągu x (index 0) 4ccc6b, 57 lines

template<int mod> struct BerlekampMassev { int mul(int a, int b) { return (LL) a * b % mod;

```
int add(int a, int b) {
    return a + b < mod ? a + b : a + b - mod;
 int qpow(int a, int b) {
   if(b == 0) return 1;
   if (b % 2 == 1) return mul(qpow(a, b - 1), a);
    return gpow(mul(a, a), b / 2);
 vector<int> x, C;
 BerlekampMassey(vector<int> &_x) : x(_x) {
   vector<int> B; B = C = \{1\};
   int b = 1, m = 0;
   REP(i, ssize(x)) {
     m++; int d = x[i];
     FOR(i, 1, ssize(C) - 1)
       d = add(d, mul(C[j], x[i - j]));
     if(d == 0) continue;
     auto B = C;
     C.resize(max(ssize(C), m + ssize(B)));
     int coef = mul(d, qpow(b, mod - 2));
     FOR(j, m, m + ssize(B) - 1)
       C[j] = (C[j] - mul(coef, B[j - m]) + mod) % mod;
      if(ssize(B) < m + ssize(B)) \{ B = B; b = d; m = 0; \}
   C.erase(C.begin());
   for (int &t : C) t = add (mod, -t);
   n = ssize(C);
 vector<int> combine(vector<int> a, vector<int> b) {
   vector < int > ret(n * 2 + 1);
   REP(i, n + 1) REP(j, n + 1)
     ret[i + j] = add(ret[i + j], mul(a[i], b[j]));
    for (int i = 2 * n; i > n; i--) REP (j, n)
     ret[i - j - 1] = add(ret[i - j - 1], mul(ret[i], C[j]));
    return ret:
 int get(LL k) {
   vector < int > r(n + 1), pw(n + 1);
   r[0] = pw[1] = 1;
    for (k++; k; k /= 2) {
     if(k % 2) r= combine(r, pw);
     pw = combine(pw, pw);
   REP(i, n) ret = add(ret, mul(r[i + 1], x[i]));
    return ret;
};
Opis: Chińskie Twierdzenie o Resztach
```

Czas: $\mathcal{O}(\log n)$ Pamięć : $\mathcal{O}(1)$

Użycie: crt(a, m, b, n) zwraca takie x, że x mod m = a i x mod m i n nie muszą być wzlędnie pierwsze, ale może nie być wtedy

rozwiązania uwali się wtedy assercik, można zmienić na return -1 "../extended-gcd/main.cpp" 269203, 8 lines

```
LL crt(LL a, LL m, LL b, LL n) {
 if(n > m) swap(a, b), swap(m, n);
 LL d, x, v;
 tie(d, x, y) = extended_gcd(m, n);
 assert ((a - b) % d == 0);
```

```
LL ret = (b - a) % n * x % n / d * m + a;
  return ret < 0 ? ret + m * n / d : ret;
discrete-log
Opis: Dla liczby pierwszej p oraz a, b \nmid p znajdzie e takie że a^e \equiv b \pmod{p}
Czas: \mathcal{O}\left(\sqrt{n}\log n\right)
Pamieć: \mathcal{O}(\sqrt{n})
                                                           11a5db, 15 lines
int discrete_log(int a, int b, int p) {
  map<int, int> s1;
  LL mult = 1, sq = sqrt(p);
  REP(i, sq) {
    s1[mult] = i; mult = mult * a % p;
  int t = 1;
  debug(s1, t);
  REP(i, sq + 2) {
   int inv = b * exp(t, p - 2, p) % p;
    if(s1.count(inv)) return i * sq + s1[inv];
    t = t * mult % p;
  return -1;
extended-gcd
Opis: Dla danego (a, b) znajduje takie (gcd(a, b), x, y), że ax + by = gcd(a, b)
Czas: \mathcal{O}(\log(\max(a,b)))
Użycie: LL gcd, x, y; tie(gcd, x, y) = extended_gcd(a b); 7 lines
tuple<LL, LL, LL> extended_gcd(LL a, LL b) {
  if(a == 0)
    return {b, 0, 1};
  LL x, y, gcd;
  tie(gcd, x, y) = extended_gcd(b % a, a);
  return \{gcd, y - x * (b / a), x\};
floor-sum
Opis: Liczy \sum_{i=0}^{n-1} \left| \frac{a \cdot i + b}{c} \right|
Czas: \mathcal{O}(\log(a))
Użycie: floor_sum(n, a, b, c)
Działa dla 0 \le a, b < c oraz 1 \le c, n \le 10^{\circ}9.
Dla innych n,a,b,c trzeba uważać lub użyć __int128. _{78c6f7,\ 15\ lines}
LL floor_sum(LL n, LL a, LL b, LL c) {
 LL ans = 0;
  if (a >= c) {
    ans += (n - 1) * n * (a / c) / 2;
  if (b >= c) {
    ans += n * (b / c);
    b %= c;
  LL d = (a * (n - 1) + b) / c;
  if (d == 0) return ans:
  ans += d * (n - 1) - floor sum(d, c, c - b - 1, a);
  return ans;
```

fft-mod

Opis: Mnożenie wielomianów

Czas: $\mathcal{O}(n \log n)$

Użycie: conv_mod(a, b) zwraca iloczyn wielomianów a i b modulo, ma większą dokladność niż zwykle fft "../fft/main.cpp" 6fe8fa, 22 lines

```
UW
```

```
vector<LL> res(ssize(a) + ssize(b) - 1);
  int B = 32 - \underline{\quad}builtin_clz(ssize(res)), n = 1 << B;
  int cut = int(sqrt(M));
  vector<Complex> L(n), R(n), outl(n), outs(n);
  REP(i, ssize(a)) L[i] = Complex((int) a[i] / cut, (int) a[i]
  REP(i, ssize(b)) R[i] = Complex((int) b[i] / cut, (int) b[i]
      % cut);
  fft(L), fft(R);
  REP(i, n) {
   int j = -i \& (n - 1);
    outl[j] = (L[i] + conj(L[j])) * R[i] / (2.0 * n);
    outs[j] = (L[i] - conj(L[j])) * R[i] / (2.0 * n) / 1i;
  fft(outl), fft(outs);
  REP(i, ssize(res)) {
    LL av = LL(real(outl[i]) + 0.5), cv = LL(imag(outs[i]) +
   LL bv = LL(imag(outl[i]) + 0.5) + LL(real(outs[i]) + 0.5);
    res[i] = ((av % M * cut + bv) % M * cut + cv) % M;
  return res:
Opis: Mnożenie wielomianów
Czas: \mathcal{O}(n \log n)
\dot{\text{Uzycie:}} conv(a, b) zwraca iloczyn wielomianów a i b _{a39251,\;38\;\mathrm{lines}}
using Complex = complex<double>;
void fft(vector<Complex> &a) {
  int n = ssize(a), L = 31 - builtin clz(n);
  static vector<complex<long double>> R(2, 1);
  static vector<Complex> rt(2, 1);
  for (static int k = 2; k < n; k *= 2) {
   R.resize(n), rt.resize(n);
   auto x = polar(1.0L, M PII / k);
   FOR(i, k, 2 * k - 1)
      rt[i] = R[i] = i & 1 ? R[i / 2] * x : R[i / 2];
  vector<int> rev(n);
  REP(i, n) rev[i] = (rev[i / 2] | (i & 1) << L) / 2;
  REP(i, n) if(i < rev[i]) swap(a[i], a[rev[i]]);
  for (int k = 1; k < n; k \neq 2) {
    for (int i = 0; i < n; i += 2 * k) REP (j, k) {
      Complex z = rt[j + k] * a[i + j + k]; // mozna zoptowac
           rozpisujac
     a[i + j + k] = a[i + j] - z;
      a[i + j] += z;
vector<double> conv(vector<double> &a, vector<double> &b) {
  if(a.empty() || b.empty()) return {};
  vector<double> res(ssize(a) + ssize(b) - 1);
  int L = 32 - \underline{\quad} builtin_clz(ssize(res)), n = (1 << L);
  vector<Complex> in(n), out(n);
  copy(a.begin(), a.end(), in.begin());
  REP(i, ssize(b)) in[i].imag(b[i]);
  fft(in);
  for (auto &x : in) x *= x;
  REP(i, n) out[i] = in[-i & (n - 1)] - conj(in[i]);
  fft (out);
  REP(i, ssize(res)) res[i] = imag(out[i]) / (4 * n);
  return res;
```

vector<LL> conv_mod(vector<LL> &a, vector<LL> &b, int M) {

if(a.empty() || b.empty()) return {};

```
fwht
Opis: FWHT
Czas: \mathcal{O}(n \log n) Pamieć: \mathcal{O}(1)
Użycie: n musi być potęgą dwójki.
fwht_or(a)[i] = suma(j bedace podmaska i) a[j].
 if wht or (f wht or (a)) == a.
convolution_or(a, b)[i] = suma(j | k == i) a[j] * b[k].
 fwht_and(a)[i] = suma(j będące nadmaską i) a[j].
if wht and (f wht and (a)) == a.
convolution_and(a, b)[i] = suma(j \& k == i) a[j] * b[k].
fwht_xor(a)[i] = suma(j oraz i mają parzyście wspólnie
zapalonych bitów) a[j] - suma(j oraz i mają nieparzyście)
a[i].
ifwht xor(fwht xor(a)) == a.
convolution_xor(a, b)[i] = suma(j \hat{b} k == i) a[j] * b[k] * b
 vector<int> fwht_or(vector<int> a) {
   int n = ssize(a);
   assert((n & (n - 1)) == 0);
    for (int s = 1; 2 * s <= n; s *= 2)
         for (int 1 = 0; 1 < n; 1 += 2 * s)
             for (int i = 1; i < 1 + s; ++i)
                 a[i + s] += a[i];
    return a;
vector<int> ifwht or(vector<int> a) {
    int n = ssize(a);
    assert((n & (n - 1)) == 0);
    for (int s = n / 2; s >= 1; s /= 2)
        for (int 1 = 0; 1 < n; 1 += 2 * s)
             for (int i = 1; i < 1 + s; ++i)
                a[i + s] -= a[i];
    return a:
 vector<int> convolution_or(vector<int> a, vector<int> b) {
   int n = ssize(a):
    assert ((n \& (n-1)) == 0 \text{ and } ssize(b) == n);
    a = fwht or(a);
    b = fwht or(b);
    REP(i, n)
        a[i] *= b[i];
    return ifwht_or(a);
 vector<int> fwht_and(vector<int> a) {
   int n = ssize(a);
    assert ((n & (n - 1)) == 0);
    for (int s = 1; 2 * s <= n; s *= 2)
         for (int 1 = 0; 1 < n; 1 += 2 * s)
             for (int i = 1; i < 1 + s; ++i)
                 a[i] += a[i + s];
    return a;
vector<int> ifwht and(vector<int> a) {
   int n = ssize(a);
    assert((n & (n - 1)) == 0);
   for (int s = n / 2; s >= 1; s /= 2)
        for (int 1 = 0; 1 < n; 1 += 2 * s)
             for (int i = 1; i < 1 + s; ++i)
                a[i] -= a[i + s];
    return a;
vector<int> convolution_and(vector<int> a, vector<int> b) {
   int n = ssize(a);
```

```
assert ((n \& (n-1)) == 0 \text{ and } ssize(b) == n);
  a = fwht and(a);
  b = fwht_and(b);
  REP(i, n)
    a[i] \star = b[i];
  return ifwht_and(a);
vector<int> fwht xor(vector<int> a) {
  int n = ssize(a);
  assert((n & (n - 1)) == 0);
  for (int s = 1; 2 * s \le n; s *= 2)
    for (int 1 = 0; 1 < n; 1 += 2 * s)
      for (int i = 1; i < 1 + s; ++i) {
        int t = a[i + s];
        a[i + s] = a[i] - t;
        a[i] += t;
  return a;
vector<int> ifwht xor(vector<int> a) {
  int n = ssize(a);
  assert((n & (n - 1)) == 0);
  for (int s = n / 2; s >= 1; s /= 2)
    for (int 1 = 0; 1 < n; 1 += 2 * s)
      for (int i = 1; i < 1 + s; ++i) {
        int t = a[i + s];
        a[i + s] = (a[i] - t) / 2;
        a[i] = (a[i] + t) / 2;
  return a;
vector<int> convolution_xor(vector<int> a, vector<int> b) {
  int n = ssize(a):
  assert ((n & (n-1)) == 0 \text{ and } ssize(b) == n);
  a = fwht xor(a);
  b = fwht xor(b);
  REP(i, n)
    a[i] *= b[i];
  return ifwht_xor(a);
integral
Opis: Wzór na calkę z zasady Simpsona - zwraca calkę na przedziale [a, b]
Czas: \mathcal{O}(n)
Użycie: integral([](T x) { return 3 * x * x - 8 * x + 3; }, a,
Daj asserta na bląd, ewentualnie zwiększ n (im większe n, tym
mniejszy blad)
using T = double;
T integral(function<T(T)> f, T a, T b) {
 const int n = 1000;
  T \text{ delta} = (b - a) / n, \text{ sum} = f(a) + f(b);
 FOR(i, 1, n - 1)
    sum += f(a + i * delta) * (i & 1 ? 4 : 2);
 return sum * delta / 3;
miller-rabin
Opis: Test pierwszości Millera-Rabina
Czas: \mathcal{O}(\log^2 n) Pamięć: \mathcal{O}(1)
Użycie: miller_rabin(n) zwraca czy n jest pierwsze
dziala dla long longów
                                                       2beada, 33 lines
LL mul(LL a, LL b, LL mod) {
 return (a * b - (LL) ((long double) a * b / mod) * mod + mod)
       % mod;
```

```
LL qpow(LL a, LL n, LL mod) {
 if (n == 0) return 1;
 if (n % 2 == 1) return mul(qpow(a, n - 1, mod), a, mod);
  return qpow(mul(a, a, mod), n / 2, mod);
bool miller_rabin(LL n) {
 if(n < 2) return false;
  int r = 0;
  LL d = n - 1;
  while (d % 2 == 0)
   d /= 2, r++;
  for(int a: {2, 3, 5, 7, 11, 13, 17, 19, 23, 29, 31, 37}) {
   if(n == a) return true;
    LL x = qpow(a, d, n);
    if(x == 1 | | x == n - 1)
     continue;
    bool composite = true;
    REP(i, r - 1) {
      x = mul(x, x, n);
      if(x == n - 1) {
        composite = false;
        break;
    if (composite) return false:
  return true:
primitive-root
Opis: Dla pierwszego p znajduje generator modulo p
Czas: \mathcal{O}(\log^2(p)) (ale spora stala, zależy)
"../rho-pollard/main.cpp", "../../random-stuff/rd/main.cpp"
                                                         aeff3e, 20 lines
LL exp(LL a, LL b, int m) {
 if(b == 0) return 1;
  if (b \& 1) return a * exp(a, b - 1, m) % m;
  return exp(a * a % m, b / 2, m);
int primitive root(int p) {
  int q = p - 1;
  vector<LL> v = factor(g); vector<int> fact;
  REP(i, ssize(v))
    if(!i or v[i] != v[i - 1])
      fact.emplace back(v[i]);
  while(1) {
    int q = my_rd(2, q); bool good = 1;
    for(auto &f : fact)
      if(exp(q, q / f, p) == 1) {
        good = 0; break;
    if (good) return q;
rho-pollard
Opis: Rozklad na czynniki Rho Pollarda
Czas: \mathcal{O}\left(n^{\frac{1}{4}}\right)
Użycie:
                factor(n) zwraca vector dzielników pierwszych n,
niekoniecznie posortowany
factor(12) = \{2, 2, 3\}, factor(545423) = \{53, 41, 251\};
"../miller-rabin/main.cpp"
                                                        9ebbcf, 19 lines
LL rho_pollard(LL n) {
 if(n % 2 == 0) return 2;
  for(LL i = 1;; i++) {
    auto f = [\&](LL x) \{ return (mul(x, x, n) + i) % n; \};
```

```
LL x = 2, y = f(x), p;
    while ((p = \underline{\underline{\phantom{a}}} gcd(n - x + y, n)) == 1)
      x = f(x), y = f(f(y));
    if (p != n) return p;
vector<LL> factor(LL n) {
 if(n == 1) return {};
 if (miller rabin(n)) return {n};
 LL x = rho_pollard(n);
  auto 1 = factor(x), r = factor(n / x);
 1.insert(1.end(), r.begin(), r.end());
sieve
Opis: Sito Erastotenesa
Czas: \mathcal{O}(n) Pamięć: \mathcal{O}(n)
Użycie: sieve(n) przetwarza liczby do n wlącznie
comp[i] oznacza, czy i jest zlożone
prime zawiera wszystkie liczby piersze <= n
w praktyce na moim kompie dla n = 1e8 dziala w 0.7s fcc4bc, 13 lines
vector<bool> comp;
vector<int> prime:
void sieve(int n)
  comp.resize(n + 1);
  FOR(i, 2, n) {
    if(!comp[i]) prime.emplace back(i);
    REP(i, ssize(prime))
      if(i * prime[j] > n) break;
      comp[i * prime[j]] = true;
      if(i % prime[j] == 0) break;
bignum
Opis: Reprezentacja dużych int'ów
Czas: Podstawa 1e9, mnożenie kwadratowe, dzielenie to mnożenie z logiem
struct Num {
 static constexpr int digits_per_elem = 9, base = int(1e9);
 vector<int> x;
  Num& shorten() {
    while(ssize(x) and x.back() == 0)
     x.pop_back();
    for(int &a : x)
     assert(0 <= a and a < base);
    return *this;
  Num(string s) {
    for(int i = ssize(s); i > 0; i -= digits_per_elem)
      if(i < digits_per_elem)</pre>
        x.emplace_back(stoi(s.substr(0, i)));
      else
        x.emplace_back(stoi(s.substr(i - digits_per_elem, 9)));
    shorten();
 Num() {}
string to_string(Num n) {
 stringstream s;
  s << (ssize(n.x) ? n.x.back() : 0);
 for (int i = ssize(n.x) - 2; i \ge 0; --i)
```

```
s << setfill('0') << setw(n.digits_per_elem) << n.x[i];
 return s.str();
ostream& operator << (ostream &o, Num n) {
 return o << to_string(n).c_str();</pre>
Num operator+(Num a, Num b) {
 int carry = 0:
 for (int i = 0; i < max(ssize(a.x), ssize(b.x)) or carry; ++i)
    if(i == ssize(a.x))
     a.x.emplace back(0);
    a.x[i] += carry + (i < ssize(b.x) ? b.x[i] : 0);
    carry = bool(a.x[i] >= a.base);
    if(carry)
      a.x[i] -= a.base;
 return a.shorten();
bool operator < (Num a, Num b) {
 if(ssize(a.x) != ssize(b.x))
    return ssize(a.x) < ssize(b.x);
  for (int i = ssize(a.x) - 1; i \ge 0; --i)
   if(a.x[i] != b.x[i])
     return a.x[i] < b.x[i];
 return false:
bool operator == (Num a, Num b) {
 return a.x == b.x;
bool operator <= (Num a, Num b) {
 return a < b or a == b;
Num operator-(Num a, Num b) {
 assert(b <= a);
 int carry = 0;
 for(int i = 0; i < ssize(b.x) or carry; ++i) {
    a.x[i] = carry + (i < ssize(b.x) ? b.x[i] : 0);
    carry = a.x[i] < 0;
    if (carry)
      a.x[i] += a.base;
 return a.shorten();
Num operator* (Num a, Num b) {
 Num c:
 c.x.resize(ssize(a.x) + ssize(b.x));
 REP(i, ssize(a.x))
    for (int j = 0, carry = 0; j < ssize(b.x) \mid\mid carry; ++j) {
      LL cur = c.x[i + j] + a.x[i] * 111 * (j < ssize(b.x) ? b.
          x[j] : 0) + carry;
      c.x[i + j] = int(cur % a.base);
      carry = int(cur / a.base);
  return c.shorten();
Num operator/(Num a, int b) {
 assert (0 < b and b < a.base);
 int carry = 0;
  for (int i = ssize(a.x) - 1; i >= 0; --i) {
   LL cur = a.x[i] + carry * LL(a.base);
    a.x[i] = int(cur / b);
    carry = int(cur % b);
```

```
return a.shorten();
Num operator/(Num a, Num b) {
 Num l = Num(), r = a;
  while (not (1 == r)) {
   Num m = (1 + r + Num("1")) / 2;
    if(m * b \le a)
    1 = m;
      r = m - Num("1");
  // assert(mul(l, b) == a);
  return l.shorten();
Num operator% (Num a, Num b) {
 Num d = a / b;
  return a - ((a / b) * b);
Num nwd(Num a, Num b) {
 if(b == Num())
    return a;
  return nwd(b, a % b);
```

Struktury danych (5)

```
fenwick-tree-2d
```

```
Opis: Drzewo potęgowe 2d offline Czas: \mathcal{O}\left(\log^2 n\right) Pamięć \mathcal{O}\left(n\log n\right) Użycie: wywolujemy preprocess(x, y) na pozycjach, które chcemy updateować, później init() update(x, y, val) dodaje val do a[x, y], query(x, y) zwraca sume na prostokącie (0, 0) - (x, y)
```

```
"../fenwick-tree/main.cpp"
                                                     2de643, 29 lines
struct Fenwick2d {
 vector<vector<int>> vs;
  vector<Fenwick> ft;
  Fenwick2d(int limx) : vs(limx) {}
  void preprocess(int x, int y) {
    for(; x < ssize(ys); x |= x + 1)
     ys[x].push_back(y);
  void init() {
    for(auto &v : ys) {
     sort(v.begin(), v.end());
     ft.emplace_back(ssize(v) + 1);
  int ind(int x, int y) {
   auto it = lower_bound(ys[x].begin(), ys[x].end(), y);
   return distance(ys[x].begin(), it);
  void update(int x, int y, LL val) {
    for(; x < ssize(ys); x = x + 1)
     ft[x].update(ind(x, y), val);
 LL query(int x, int y) {
    LL sum = 0;
    for (x++; x > 0; x &= x - 1)
     sum += ft[x - 1].query(ind(x - 1, y + 1) - 1);
    return sum;
};
```

```
fenwick-tree
Opis: Drzewo potegowe
Czas: \mathcal{O}(\log n)
Użycie: wszystko indexowane od 0
update(pos, val) dodaje val do elementu pos
query(pos) zwraca sume na przedziale [0, pos]
                                                        d04808, 14 lines
struct Fenwick
 vector<LL> s:
 Fenwick(int n) : s(n) {}
 void update(int pos, LL val) {
    for(; pos < ssize(s); pos |= pos + 1)</pre>
      s[pos] += val;
 LL query(int pos) {
   LL ret = 0;
    for (pos++; pos > 0; pos &= pos - 1)
     ret += s[pos - 1];
    return ret:
};
find-union
Opis: Find and union z mniejszy do wiekszego
Czas: \mathcal{O}(\alpha(n)) oraz \mathcal{O}(n) pamięciowo
                                                        c3dcbd, 19 lines
struct FindUnion {
  vector<int> rep;
  int size(int x) { return -rep[find(x)]; }
  int find(int x) {
    return rep[x] < 0 ? x : rep[x] = find(rep[x]);
  bool same set(int a, int b) { return find(a) == find(b); }
  bool join(int a, int b) {
    a = find(a), b = find(b);
    if(a == b)
      return false;
    if(-rep[a] < -rep[b])</pre>
      swap(a, b);
    rep[a] += rep[b];
    rep[b] = a;
    return true;
 FindUnion(int n) : rep(n, -1) {}
hash-map
Opis: szybsza mapa
Czas: \mathcal{O}(1)
Uzvcie: np hash map<int, int>
trzeba przed includem dać undef _GLIBCXX_DEBUG
                                                        c0ab57, 11 lines
<ext/pb_ds/assoc_container.hpp>
using namespace __gnu_pbds;
struct chash {
 const uint64_t C = LL(2e18 * M_PI) + 69;
  const int RANDOM = mt19937(0)();
  size t operator()(uint64 t x) const {
    return __builtin_bswap64((x^RANDOM) * C);
template<class L, class R>
using hash_map = gp_hash_table<L, R, chash>;
lazy-segment-tree
Opis: Drzewo przedzial-przedzial
Czas: \mathcal{O}(\log n) Pamięć : \mathcal{O}(n)
```

```
Użycie: add(1, r, val) dodaje na przedziale
quert(1, r) bierze maxa z przedzialu
Zmieniając z maxa na co innego trzeba edytować
funkcje add val i f
                                                     088245, 60 lines
using T = int:
struct Node {
 T val, lazy;
 int sz = 1:
};
struct Tree {
  vector<Node> tree;
  int sz = 1:
  void add_val(int v, T val) {
    tree[v].val += val;
    tree[v].lazy += val;
  T f(T a, T b) { return max(a, b); }
  Tree(int n) {
    while (sz < n) sz \star= 2;
    tree.resize(sz * 2);
    for (int i = sz - 1; i >= 1; i--)
      tree[i].sz = tree[i * 2].sz * 2;
  void propagate(int v) {
    REP(i, 2)
      add_val(v * 2 + i, tree[v].lazy);
    tree[v].lazy = 0;
  T query(int 1, int r, int v = 1) {
    if(1 == 0 \&\& r == tree[v].sz - 1)
      return tree[v].val;
    propagate(v);
    int m = tree[v].sz / 2;
    if(r < m)
      return query(1, r, v * 2);
    else if(m <= 1)</pre>
      return query (1 - m, r - m, v * 2 + 1);
      return f (query (1, m - 1, v \star 2), query (0, r - m, v \star 2 +
           1));
  void add(int 1, int r, T val, int v = 1) {
    if(1 == 0 && r == tree[v].sz - 1) {
      add val(v, val);
      return;
    propagate(v);
    int m = tree[v].sz / 2;
    if(r < m)
      add(1, r, val, v * 2);
    else if(m <= 1)</pre>
      add(1 - m, r - m, val, v * 2 + 1);
      add(1, m - 1, val, v * 2), add(0, r - m, val, v * 2 + 1);
    tree[v].val = f(tree[v * 2].val, tree[v * 2 + 1].val);
};
```

line-container ordered-set persistent-treap rmq

```
lichao-tree
Opis: Dla funkcji, których pary przecinaja sie co najwyżej raz, oblicza max-
imum w punkcie x. Podany kod jest dla funkcji liniowych
                                                       6440db, 51 lines
constexpr LL inf = LL(1e9);
struct Function {
  int a. b:
  LL operator()(int x) {
    return x * LL(a) + b;
  Function (int p = 0, int q = inf) : a(p), b(q) {}
ostream& operator<<(ostream &os, Function f) {
  return os << make_pair(f.a, f.b);
struct LiChaoTree {
  int size = 1;
  vector<Function> tree:
  LiChaoTree(int n) {
    while(size < n)</pre>
      size *= 2:
    tree.resize(size << 1);
  LL get_min(int x) {
    int v = x + size;
    LL ans = inf;
    while(v) {
     ans = min(ans, tree[v](x));
     v >>= 1;
    return ans;
  void add_func(Function new_func, int v, int l, int r) {
    int m = (1 + r) / 2;
    bool domin_l = tree[v](l) > new_func(l),
       domin m = tree[v](m) > new func(m);
     swap(tree[v], new_func);
    if(1 == r)
    else if (domin 1 == domin m)
      add_func(new_func, v \ll 1 \mid 1, m + 1, r);
    else
      add_func(new_func, v << 1, 1, m);
  void add func(Function new func)
    add func(new func, 1, 0, size - 1);
};
line-container
Opis: Set dla funkcji liniowych
Czas: \mathcal{O}(\log n)
U\dot{z}vcie: add(a, b) dodaje funkcje v = ax + b
query(x) zwraca największe y w punkcie x, x < inf 45779b, 30 lines
struct Line {
  mutable LL a, b, p;
  LL eval(LL x) const { return a * x + b; }
  bool operator<(const Line & o) const { return a < o.a; }</pre>
  bool operator<(LL x) const { return p < x; }</pre>
```

```
struct LineContainer : multiset<Line, less<>>> {
 // jak double to inf = 1 / .0, div(a, b) = a / b
  const LL inf = LLONG_MAX;
 LL div(LL a, LL b) { return a / b - ((a ^ b) < 0 && a % b); }
 bool intersect(iterator x, iterator y) {
    if(y == end()) { x->p = inf; return false; }
    if(x->a == y->a) x->p = x->b > y->b ? inf : -inf;
    else x->p = div(y->b - x->b, x->a - y->a);
    return x->p >= y->p;
  void add(LL a, LL b) {
    auto z = insert(\{a, b, 0\}), y = z++, x = y;
    while (intersect (y, z)) z = erase(z);
    if (x != begin() && intersect(--x, y))
     intersect(x, erase(v));
    while((y = x) != begin() && (--x)->p >= y->p)
      intersect(x, erase(y));
 LL query(LL x) {
    assert(!emptv());
    return lower bound(x)->eval(x);
};
ordered-set
Opis: set z dodatkowymi funkcjami
Uzycie: insert(x) dodaje element x (nie ma emplace)
find_by_order(i) zwraca iterator do i-tego elementu
order_of_key(x) zwraca, ile jest mniejszych elementów,
x nie musi być w secie
Jeśli chcemy multiseta, to używamy par {val, id}.
Przed includem trzeba dać undef _GLIBCXX_DEBUG
<ext/pb_ds/assoc_container.hpp>, <ext/pb_ds/tree_policy.hpp>
                                                      0a779f, 9 lines
using namespace __gnu_pbds;
template < class T > using ordered_set = tree <
 null_type,
 less<T>,
  rb tree tag,
 tree_order_statistics_node_update
persistent-treap
Opis: Implict Persistent Treap
Czas: wszystko w \mathcal{O}(\log n)
Użycie: wszystko indexowane od 0
insert(key, val) insertuję na pozycję key
kopiowanie struktury dziala w O(1)
robimy sobie vector<Treap>, żeby obslugiwać trwalość
mt19937 rng kev(0);
struct Treap {
 struct Node {
    int val, prio, sub = 1;
    Node *1 = nullptr, *r = nullptr;
    Node(int _val) : val(_val), prio(rng_key()) {}
  using pNode = Node*;
  pNode root = nullptr;
  int get sub(pNode n) { return n ? n->sub : 0; }
  void update(pNode n) {
    if(!n) return;
    n->sub = get\_sub(n->1) + get\_sub(n->r) + 1;
```

```
void split(pNode t, int key, pNode &1, pNode &r) {
   if(!t) l = r = nullptr;
    else (
      t = new Node(*t);
      if (key <= get_sub(t->1))
        split(t->1, key, 1, t->1), r = t;
        split(t->r, key - get_sub(t->1) - 1, t->r, r), 1 = t;
    update(t);
  void merge(pNode &t, pNode 1, pNode r) {
    if(!1 | | !r) t = (1 ? 1 : r);
    else if(l->prio > r->prio) {
      1 = \text{new Node}(*1);
      merge(1->r, 1->r, r), t=1;
      r = new Node(*r);
      merge(r->1, 1, r->1), t = r;
    update(t);
  void insert(pNode &t, int key, pNode it) {
    if(!t) t = it;
    else if(it->prio > t->prio)
      split(t, key, it->1, it->r), t = it;
    else {
      t = new Node(*t);
      if(key <= get_sub(t->1))
        insert(t->1, key, it);
        insert (t->r, key - get\_sub(t->1) - 1, it);
    update(t);
 void insert(int key, int val) {
    insert(root, key, new Node(val));
  void erase(pNode &t, int key) {
    if(qet\_sub(t->1) == key)
      merge(t, t->1, t->r);
    else {
      t = new Node(*t);
      if (key <= get_sub(t->1))
        erase(t->1, key);
        erase(t->r, key - get_sub(t->1) - 1);
    update(t);
 void erase(int key) {
    assert(kev < get sub(root));
    erase(root, key);
};
Opis: Range Minimum Query z użyciem sparse table
Czas: \mathcal{O}(n \log n)
Pamieć: \mathcal{O}(n \log n)
Użycie: RMQ(vec) tworzy sparse table na ciągu vec
query(1, r) odpowiada na RMQ w O(1)
                                                      6bc673, 22 lines
struct RMQ {
 vector<vector<int>> st;
```

```
vector<int> pre;
  RMQ(vector<int> &a) {
    int n = ssize(a), lq = 0;
    while ((1 << lg) < n) lg++;
    st.resize(lg + 1, vector<int>(a));
    st[0] = a;
    FOR(i, 1, lg) REP(j, n) {
     st[i][j] = st[i - 1][j];
     int q = j + (1 << (i - 1));
     if(q < n) st[i][j] = min(st[i][j], st[i - 1][q]);
   pre.resize(n + 1);
    FOR(i, 2, n) pre[i] = pre[i / 2] + 1;
  int query(int 1, int r) {
    int q = pre[r - 1 + 1], x = r - (1 << q) + 1;
    return min(st[q][1], st[q][x]);
};
treap
Opis: Implict Treap
Czas: wszystko w \mathcal{O}(\log n)
Użycie: wszystko indexowane od 0
insert(key, val) insertuję na pozycję key
treap[i] zwraca i-tą wartość
                                                     907bf8, 42 lines
mt19937 rng_key(0);
struct Treap {
  struct Node {
    int prio, val, cnt;
   Node *1 = nullptr, *r = nullptr;
   Node(int _val) : prio(rng_key()), val(_val) {}
  using pNode = Node*;
  pNode root = nullptr;
  int cnt(pNode t) { return t ? t->cnt : 0; }
  void update(pNode t) {
   if(!t) return;
   t->cnt = cnt(t->1) + cnt(t->r) + 1;
  void split (pNode t, int key, pNode &1, pNode &r) {
   if(!t) l = r = nullptr;
    else if(key <= cnt(t->1))
     split(t->1, key, 1, t->1), r = t;
     split(t->r, key - cnt(t->1) - 1, t->r, r), l = t;
    update(t);
  void merge (pNode &t, pNode 1, pNode r) {
    if(!1 | | !r) t = (1 ? 1 : r);
    else if(l->prio > r->prio)
     merge(1->r, 1->r, r), t=1;
     merge (r->1, 1, r->1), t = r;
    update(t);
  void insert(int key, int val) {
    pNode t;
    split(root, key, root, t);
   merge(root, root, new Node(val));
    merge(root, root, t);
```

```
Grafy (6)
Opis: Zwraca poprawne przyporzadkowanie zmiennym logicznym dla prob-
lemu 2-SAT, albo mówi, że takie nie istnieje
Czas: \mathcal{O}(n+m), gdzie n to ilość zmiennych, i m to ilość przyporzadkowań.
Użycie: TwoSat ts(ilość zmiennych);
őznacza negację
ts.either(0, \sim3); // var 0 is true or var 3 is false
ts.set_value(2); // var 2 is true
ts.at_most_one(\{0, \sim 1, 2\}); // co najwyżej jedna z var 0, \sim 1 i 2
to prawda
ts.solve(); // rozwiązuje i zwraca true jeśli rozwiązanie
istnieje
ts.values[0..N-1] // to wartości rozwiązania
                                                      304dcc, 59 lines
struct TwoSat {
 int n;
 vector<vector<int>> gr;
 vector<int> values;
 TwoSat(int _n = 0) : n(_n), gr(2*n) {}
 void either(int f, int j) {
   f = \max(2*f, -1-2*f);
   j = \max(2*j, -1-2*j);
   gr[f].emplace back(i^1);
   gr[j].emplace_back(f^1);
 void set_value(int x) { either(x, x); }
 int add var() {
   gr.emplace_back();
   gr.emplace back();
   return n++;
 void at_most_one(vector<int>& li) {
   if(ssize(li) <= 1) return;</pre>
   int cur = \simli[0];
   FOR(i, 2, ssize(li) - 1) {
      int next = add_var();
      either(cur, ~li[i]);
      either(cur, next);
      either(~li[i], next);
      cur = ~next;
    either(cur, ~li[1]);
 vector<int> val, comp, z;
 int t = 0;
 int dfs(int i) {
   int low = val[i] = ++t, x;
   z.emplace_back(i);
    for(auto &e : gr[i]) if(!comp[e])
     low = min(low, val[e] ?: dfs(e));
   if(low == val[i]) do {
     x = z.back(); z.pop_back();
     comp[x] = low;
     if (values[x >> 1] == -1)
       values[x >> 1] = x & 1;
   } while (x != i);
    return val[i] = low;
```

```
bool solve() {
    values.assign(n, -1);
    val.assign(2 * n, 0);
    comp = val;
    REP(i, 2 * n) if(!comp[i]) dfs(i);
    REP(i, n) if(comp[2 * i] == comp[2 * i + 1]) return 0;
};
biconnected
Opis: Dwuspójne skladowe
Czas: \mathcal{O}(n)
Użycie: add_edge(u, v) dodaje krawędź (u, v), u != v, bo get()
nie dziala
po wywolaniu init() w .bicon mamy dwuspójne(vector ideków
krawędzi na każdą), w .edges mamy krawędzie
                                                     15f4ec, 45 lines
struct BiconComps {
 using PII = pair<int, int>;
 vector<vector<int>> graph, bicon;
 vector<int> low, pre, s;
 vector<array<int, 2>> edges;
  BiconComps(int n): graph(n), low(n), pre(n, -1) {}
  void add_edge(int u, int v) {
   int q = ssize(edges);
    graph[u].emplace_back(q);
    graph[v].emplace_back(q);
    edges.push_back({u, v});
 int get(int v, int id) {
    for(int r : edges[id])
      if(r != v) return r;
 int t = 0;
 void dfs(int v, int p) {
    low[v] = pre[v] = t++;
    bool par = false;
    for(int e : graph[v]) +
      int u = get(v, e);
     if(u == p && !par) {
        par = true;
        continue;
      else if (pre[u] == -1) {
        s.emplace_back(e); dfs(u, v);
        low[v] = min(low[v], low[u]);
        if(low[u] >= pre[v]) {
          bicon.emplace_back();
            bicon.back().emplace_back(s.back());
            s.pop_back();
          } while(bicon.back().back() != e);
      else if(pre[v] > pre[u]) {
       low[v] = min(low[v], pre[u]);
        s.emplace_back(e);
 void init() { dfs(0, -1); }
centro-decomp
Opis: template do Centroid Decomposition
Czas: \mathcal{O}(n \log n)
```

```
Użycie: konstruktor - HLD(n, graf)
swój kod wrzucamy do funkcji decomp
                                                      166a7f, 35 lines
struct CentroDecomp {
  vector<vector<int>> &adj;
  vector<bool> done:
 vector<int> sub, par;
  CentroDecomp(int n, vector<vector<int>> &_adj)
   : adj(_adj), done(n), sub(n), par(n) {}
  void dfs(int v) {
    sub[v] = 1;
    for(int u : adj[v]) {
     if(!done[u] && u != par[v]) {
       par[u] = v; dfs(u);
       sub[v] += sub[u];
  int centro(int v) {
   par[v] = -1; dfs(v);
    for(int sz = sub[v];;) {
     pair<int, int> mx = \{0, 0\};
     for(int u : adj[v])
       if(!done[u] && u != par[v])
          mx = max(mx, {sub[u], u});
     if(mx.first * 2 <= sz) return v;</pre>
      v = mx.second;
  void decomp(int v) {
   done[v = centro(v)] = true;
    // kodzik idzie tutaj
    for(int u : adj[v])
     if(!done[u])
        decomp(u);
};
eulerian-path
Opis: Ścieżka eulera
Czas: \mathcal{O}(n)
Użycie:
                  Krawędzie to pary (to, id) gdzie id dla grafu
nieskierowanego jest takie samo dla (u, v) i (v, u)
Graf musi być spójny, po zainicjalizowaniu w .path jest
ścieżka/cykl eulera, vector o dlugości m + 1 kolejnych
wierzcholków
Jeśli nie ma ścieżki/cyklu, path jest puste. Dla cyklu,
path[0] == path[m]
                                                     37517c, 21 lines
using PII = pair<int, int>;
struct EulerianPath {
  vector<vector<PII>> adi;
 vector<bool> used;
 vector<int> path;
  void dfs(int v) {
    while(!adj[v].empty()) {
     int u, id; tie(u, id) = adj[v].back();
     adj[v].pop_back();
     if(used[id]) continue;
     used[id] = true;
     dfs(u);
   path.emplace_back(v);
  EulerianPath(int m, vector<vector<PII>>> _adj) : adj(_adj) {
    used.resize(m); dfs(0);
    if(ssize(path) != m + 1) path.clear();
    reverse(path.begin(), path.end());
```

```
};
Opis: Dinic bez skalowania
Czas: \mathcal{O}(V^2E)
Użycie: Dinić flow(2); flow.add_edge(0, 1, 5); cout << flow(0,
1); // 5
funkcja get_flowing() zwraca dla każdej oryginalnej krawędzi,
ile przez nią leci
                                                     86a376, 78 lines
struct Dinic {
 using T = int;
 struct Edge {
   int v, u;
   T flow, cap;
 };
 int n;
 vector<vector<int>> graph;
 vector<Edge> edges;
 Dinic(int N) : n(N), graph(n) {}
 void add_edge(int v, int u, T cap) {
   debug(v, u, cap);
   int e = ssize(edges);
   graph[v].emplace_back(e);
   graph[u].emplace_back(e + 1);
    edges.emplace_back(Edge{v, u, 0, cap});
    edges.emplace_back(Edge{u, v, 0, 0});
 vector<int> dist:
 bool bfs(int source, int sink) {
   dist.assign(n, 0);
   dist[source] = 1;
    deque<int> que = {source};
   while(ssize(que) and dist[sink] == 0) {
     int v = que.front();
      que.pop_front();
      for(int e : graph[v])
       if(edges[e].flow != edges[e].cap and dist[edges[e].u]
          dist[edges[e].u] = dist[v] + 1;
          que.emplace_back(edges[e].u);
    return dist[sink] != 0;
 vector<int> ended at:
 T dfs(int v, int sink, T flow = numeric_limits<T>::max()) {
   if(flow == 0 or v == sink)
     return flow;
    for(; ended_at[v] != ssize(graph[v]); ++ended_at[v]) {
     Edge &e = edges[graph[v][ended_at[v]]];
     if(dist[v] + 1 == dist[e.u])
        if(T pushed = dfs(e.u, sink, min(flow, e.cap - e.flow))
            ) {
         e.flow += pushed;
         edges[graph[v][ended_at[v]] ^ 1].flow -= pushed;
         return pushed;
    return 0;
 T operator()(int source, int sink) {
   T answer = 0;
```

```
while(true) {
      if(not bfs(source, sink))
       break;
      ended_at.assign(n, 0);
      while(T pushed = dfs(source, sink))
        answer += pushed;
    return answer;
  map<pair<int, int>, T> get_flowing() {
    map<pair<int, int>, T> ret;
    REP(v, n)
      for(int i : graph[v]) {
       if (i % 2) // considering only original edges
          continue;
        Edge &e = edges[i];
        ret[make_pair(v, e.u)] = e.flow;
    return ret:
};
hld
Opis: Heavy-Light Decomposition
Czas: \mathcal{O}(q \log n)
Użycie: kontruktor - HLD(n, adj)
lca(v, u) zwraca lca
get_vertex(v) zwraca pozycję odpowiadającą wierzcholkowi
get_path(v, u) zwraca przedziały do obsługiwania drzewem
przedzialowym
get_path(v, u) jeśli robisz operacje na wierzcholkach
get_path(v, u, false) jeśli na krawędziach (nie zawiera lca)
get_subtree(v) zwraca przedział odpowiadający podrzewu v 1013f82,56 lines
struct HLD {
 vector<vector<int>> &adj;
 vector<int> sz, pre, pos, nxt, par;
 int t = 0;
  void init(int v, int p = -1) {
    par[v] = p;
   sz[v] = 1;
    if(ssize(adj[v]) > 1 && adj[v][0] == p)
      swap(adj[v][0], adj[v][1]);
    for(int &u : adj[v]) if(u != par[v]) {
     init(u, v);
      sz[v] += sz[u];
      if(sz[u] > sz[adj[v][0]])
        swap(u, adj[v][0]);
 void set_paths(int v) {
    pre[v] = t++;
    for(int &u : adj[v]) if(u != par[v]) {
      nxt[u] = (u == adj[v][0] ? nxt[v] : u);
      set_paths(u);
    pos[v] = t;
  HLD(int n, vector<vector<int>> &_adj)
    : adj(_adj), sz(n), pre(n), pos(n), nxt(n), par(n) {
    init(0), set_paths(0);
 int lca(int v, int u) {
    while(nxt[v] != nxt[u]) {
      if(pre[v] < pre[u])</pre>
        swap(v, u);
      v = par[nxt[v]];
```

return (pre[v] < pre[u] ? v : u);

```
vector<pair<int, int>> path_up(int v, int u) {
   vector<pair<int, int>> ret;
   while(nxt[v] != nxt[u]) {
     ret.emplace_back(pre[nxt[v]], pre[v]);
     v = par[nxt[v]];
   if (pre[u] != pre[v]) ret.emplace_back(pre[u] + 1, pre[v]);
  int get_vertex(int v) { return pre[v]; }
  vector<pair<int, int>> get_path(int v, int u, bool add_lca =
   int w = lca(v, u);
   auto ret = path_up(v, w);
   auto path_u = path_up(u, w);
   if(add_lca) ret.emplace_back(pre[w], pre[w]);
   ret.insert(ret.end(), path_u.begin(), path_u.end());
   return ret:
 pair<int, int> get_subtree(int v) { return {pre[v], pos[v] -
      1): }
jump-ptr
Opis: Jump Pointery
Czas: \mathcal{O}((n+q)\log n)
Użycie: konstruktor - SimpleJumpPtr(graph), można ustawić roota
jump_up(v, k) zwraca wierzcholek o k krawędzi wyżej niż v, a
jeśli nie istnieje, zwraca -1
OperationJumpPtr pozwala na otrzymanie wyniku na ścieżce (np.
suma na ścieżce, max, albo coś bardziej skomplikowanego).
Jedynym zalożeniem co do wlasności operacji otrzymania wyniku
na ścieżce do góry to lączność, ale wynik na dowolnej ścieżce
jest poprawny tylko, gdy dopisze się odwracanie wyniku na
ścieżce, lub jeżeli operacja jest przemienna.
                                                   71053d, 94 lines
struct SimpleJumpPtr {
 int bits;
 vector<vector<int>> graph, jmp;
 vector<int> par, dep;
 void par_dfs(int v) {
   for(int u : graph[v])
     if(u != par[v]) {
       par[u] = v;
       dep[u] = dep[v] + 1;
       par_dfs(u);
  SimpleJumpPtr(vector<vector<int>> g = {}, int root = 0) :
      graph(g) {
    int n = ssize(graph);
   dep.resize(n);
   par.resize(n, -1);
   if(n > 0)
     par_dfs(root);
    jmp.resize(bits, vector<int>(n, -1));
    jmp[0] = par;
   FOR(b, 1, bits - 1)
     REP(v, n)
       if(jmp[b-1][v] != -1)
         jmp[b][v] = jmp[b - 1][jmp[b - 1][v]];
   debug(graph, jmp);
  int jump_up(int v, int h) {
   for (int b = 0; (1 << b) <= h; ++b)
     if((h >> b) & 1)
```

```
v = jmp[b][v];
    return v;
 int lca(int v, int u) {
   if(dep[v] < dep[u])</pre>
     swap(v, u);
   v = jump_up(v, dep[v] - dep[u]);
    if(v == u)
     return v;
    for (int b = bits - 1; b >= 0; b--) {
     if(jmp[b][v] != jmp[b][u]) {
       v = imp[b][v];
       u = jmp[b][u];
    return par[v];
};
using PathAns = LL;
PathAns merge (PathAns down, PathAns up) {
 return down + up;
struct OperationJumpPtr {
 SimpleJumpPtr ptr:
 vector<vector<PathAns>> ans_jmp;
 OperationJumpPtr(vector<vector<pair<int, int>>> q, int root =
       0) {
    debug(g, root);
    int n = ssize(q);
    vector<vector<int>> unweighted_g(n);
   REP(v, n)
     for(auto [u, w] : g[v])
        unweighted_g[v].emplace_back(u);
    ptr = SimpleJumpPtr(unweighted_g, root);
    ans_jmp.resize(ptr.bits, vector<PathAns>(n));
   REP(v, n)
     for(auto [u, w] : g[v])
       if(u == ptr.par[v])
         ans_jmp[0][v] = PathAns(w);
   FOR(b, 1, ptr.bits - 1)
     REP(v, n)
       if (ptr.jmp[b-1][v] != -1 and ptr.jmp[b-1][ptr.jmp[b
             -1][v]]!=-1)
          ans_{jmp}[b][v] = merge(ans_{jmp}[b - 1][v], ans_{jmp}[b -
              1] [ptr.jmp[b - 1][v]]);
 PathAns path_ans_up(int v, int h) {
   PathAns ret = PathAns();
    for (int b = ptr.bits - 1; b \ge 0; b--)
     if((h >> b) & 1) {
       ret = merge(ret, ans_jmp[b][v]);
       v = ptr.jmp[b][v];
    return ret:
 PathAns path_ans(int v, int u) { // discards order of edges
      on path
    int l = ptr.lca(v, u);
    return merge (
     path_ans_up(v, ptr.dep[v] - ptr.dep[l]),
     path_ans_up(u, ptr.dep[u] - ptr.dep[l])
   );
};
```

```
matching
Opis: Turbo Matching
Czas: Średnio okolo \mathcal{O}(n \log n), najgorzej \mathcal{O}(n^2)
          wierzcholki grafu nie muszą być ladnie podzielone na
dwia przedzialy, musi być po prostu dwudzielny.
                                                      4a05c2, 35 lines
struct Matching {
 vector<vector<int>> &adj;
 vector<int> mat, vis;
 int t = 0, ans = 0;
 bool mat_dfs(int v) {
   vis[v] = t;
    for(int u : adj[v])
     if(mat[u] == -1) {
        mat[u] = v;
        mat[v] = u;
        return true;
    for(int u : adj[v])
     if (vis[mat[u]] != t && mat_dfs(mat[u])) {
        mat[u] = v;
        mat[v] = u;
        return true;
    return false;
 Matching(vector<vector<int>> &_adj) : adj(_adj) {
    mat = vis = vector<int>(ssize(adj), -1);
  int get() {
    int d = -1;
    while(d != 0) {
      d = 0, ++t;
      REP(v, ssize(adj))
        if(mat[v] == -1)
          d += mat dfs(v);
      ans += d;
    return ans;
};
mcmf
Opis: Min-cost max-flow z SPFA
Czas: kto wie
Użvcie:
               MCMF flow(2); flow.add_edge(0, 1, 5, 3); cout <<
flow(0, 1); // 15
można przepisać funkcję get_flowing() z Dinic'a
                                                      f08e56, 79 lines
struct MCMF {
 struct Edge {
    int v, u, flow, cap;
    LL cost;
    friend ostream& operator<<(ostream &os, Edge &e) {</pre>
      return os << vector<LL>{e.v, e.u, e.flow, e.cap, e.cost};
 };
  const LL inf_LL = 1e18;
  const int inf_int = 1e9;
  vector<vector<int>> graph;
  vector<Edge> edges;
  MCMF(int N) : n(N), graph(n) {}
  void add_edge(int v, int u, int cap, LL cost) {
    int e = ssize(edges);
    graph[v].emplace_back(e);
```

```
graph[u].emplace_back(e + 1);
    edges.emplace_back(Edge{v, u, 0, cap, cost});
    edges.emplace_back(Edge{u, v, 0, 0, -cost});
  pair<int, LL> augment(int source, int sink) {
   vector<LL> dist(n, inf LL);
    vector<int> from(n, -1);
   dist[source] = 0;
   deque<int> que = {source};
    vector<bool> inside(n);
    inside[source] = true;
    while (ssize (que)) {
     int v = que.front();
     inside[v] = false;
     que.pop_front();
      for(int i : graph[v]) {
       Edge &e = edges[i]:
       if(e.flow != e.cap and dist[e.u] > dist[v] + e.cost) {
          dist[e.u] = dist[v] + e.cost;
          from[e.u] = i;
         if(not inside[e.u]) {
           inside[e.u] = true;
            que.emplace back(e.u);
    if(from[sink] == -1)
     return {0, 0};
    int flow = inf int, e = from[sink];
    while (e != -1) {
     flow = min(flow, edges[e].cap - edges[e].flow);
     e = from[edges[e].v];
   e = from[sink];
    while (e !=-1) {
     edges[e].flow += flow;
     edges[e ^ 1].flow -= flow;
     e = from[edges[e].v];
   return {flow, flow * dist[sink]};
  pair<int, LL> operator()(int source, int sink) {
   int flow = 0:
   LL cost = 0;
   pair<int, LL> got;
     got = augment(source, sink);
     flow += got.first;
     cost += got.second;
    } while(got.first);
    return {flow, cost};
};
Opis: Silnie Spójnie Skladowe
Czas: \mathcal{O}(\log n)
Użycie: kontruktor - SCC (graph)
group[v] to numer silnie spójnej wierzcholka v
get_compressed() zwraca graf siline spójnych
get_compressed(false) nie usuwa multikrawędzi
                                                     a1bad8, 61 lines
struct SCC {
```

```
vector<vector<int>> &graph;
 int group_cnt = 0;
 vector<int> group;
 vector<vector<int>> rev_graph;
 vector<int> order;
 void order_dfs(int v) {
   qroup[v] = 1;
    for(int u : rev_graph[v])
     if(group[u] == 0)
       order dfs(u);
   order.emplace_back(v);
 void group_dfs(int v, int color) {
   group[v] = color;
    for(int u : graph[v])
     if(group[u] == -1)
       group_dfs(u, color);
 SCC(vector<vector<int>> &_graph) : graph(_graph) {
   n = ssize(graph);
   rev graph.resize(n);
    REP(v, n)
     for(int u : graph[v])
       rev_graph[u].emplace_back(v);
    group.resize(n);
    REP(v, n)
     if(group[v] == 0)
       order dfs(v);
    reverse(order.begin(), order.end());
    debug(order);
    group.assign(n, -1);
    for(int v : order)
     if(group[v] == -1)
       group_dfs(v, group_cnt++);
 vector<vector<int>> get_compressed(bool delete_same = true) {
   vector<vector<int>> ans(group cnt);
   REP(v, n)
     for(int u : graph[v])
       if(group[v] != group[u])
         ans[group[v]].emplace_back(group[u]);
   if (not delete same)
     return ans:
   REP(v, group_cnt) {
     sort(ans[v].begin(), ans[v].end());
     ans[v].erase(unique(ans[v].begin(), ans[v].end()), ans[v
          1.end());
   return ans;
};
```

Geometria (7)

advanced-complex

Opis: Randomowe przydatne wzorki, większość nie działa dla intów "../point/main.cpp" daaa0f, 43 lines

```
// nachylenie k \rightarrow y = kx + m
```

```
Double slope (P a, P b) { return tan(arg(b - a)); }
// rzut p na ab
P project (P p, P a, P b) {
 return a + (b - a) * dot(p - a, b - a) / norm(a - b);
// odbicie p wzgledem ab
P reflect (P p, P a, P b) {
 return a + conj((p - a) / (b - a)) * (b - a);
// obrot a wzgledem p o theta radianow
P rotate (P a, P p, Double theta) {
 return (a - p) * polar(1.0L, theta) + p;
// kat ABC, w radianach, zawsze zwraca mniejszy kat
Double angle (P a, P b, P c) {
 return abs(remainder(arg(a - b) - arg(c - b), 2.0 * M_PI));
// szybkie przeciecie prostych, nie działa dla rownoleglych
P intersection (P a, P b, P p, P q) {
 Double c1 = cross(p - a, b - a), c2 = cross(q - a, b - a);
 return (c1 * q - c2 * p) / (c1 - c2);
// check czy sa rownolegle
bool is parallel(P a, P b, P p, P g) {
 P c = (a - b) / (p - q); return c == conj(c);
// check czy sa prostopadle
bool is_perpendicular(P a, P b, P p, P q) {
 P c = (a - b) / (p - q); return c == -conj(c);
// zwraca takie q, ze (p, q) jest rownolegle do (a, b)
P parallel(P a, P b, P p)
 return p + a - b;
// zwraca takie q, ze (p, q) jest prostopadle do (a, b)
P perpendicular (P a, P b, P p) {
 return reflect(p, a, b);
// przeciecie srodkowych trojkata
P centro (P a, P b, P c) {
 return (a + b + c) / 3.0L;
Opis: Pole wielokata, niekoniecznie wypuklego
ruchu zegara. Jeśli Double jest intem to może się psuć / 2.
area(a, b, c) zwraca pole trójkąta o takich dlugościach boku
```

Użycie: w vectorze musza być wierzcholki zgodnie z kierunkiem "../point/main.cpp"

```
Double area(vector<P> pts) {
 int n = size(pts);
 Double ans = 0;
 REP(i, n) ans += cross(pts[i], pts[(i + 1) % n]);
 return ans / 2;
Double area (Double a, Double b, Double c) {
 Double p = (a + b + c) / 2;
 return sqrt(p * (p - a) * (p - b) * (p - c));
```

circles

Opis: Przecięcia okręgu oraz prostej ax+by+c=0 oraz przecięcia okręgu oraz okregu.

Użycie: ssize(circle_circle(...)) == 3 to jest nieskończenie wiele rozwiązań

"../point/main.cpp" a9d88d, 36 lines

```
using D = Double;
```

vector<int> hull_id(vector<P> &pts) {

```
vector<P> circle_line(D r, D a, D b, D c) {
 D len_ab = a * a + b * b,
   x0 = -a * c / len ab,
   y0 = -b * c / len_ab,
    d = r * r - c * c / len ab.
   mult = sqrt(d / len_ab);
  if(sign(d) < 0)
   return {};
  else if (sign(d) == 0)
   return {{x0, y0}};
  return {
    \{x0 + b * mult, v0 - a * mult\},\
    \{x0 - b * mult, y0 + a * mult\}
  };
vector<P> circle_line(D x, D y, D r, D a, D b, D c) {
 return circle_line(r, a, b, c + (a * x + b * y));
vector<P> circle_circle(D x1, D y1, D r1, D x2, D y2, D r2) {
  x2 -= x1;
  v2 -= v1;
  // now x1 = y1 = 0;
  if(sign(x2) == 0 \text{ and } sign(y2) == 0)
   if(equal(r1, r2))
     return {{0, 0}, {0, 0}, {0, 0}}; // inf points
   else
     return {};
  auto vec = circle_line(r1, -2 \times x2, -2 \times y2,
     x2 * x2 + y2 * y2 + r1 * r1 - r2 * r2);
  for(P &p : vec)
   p += P(x1, y1);
  return vec;
convex-hull
Opis: Otoczka wypukla, osobno góra i dól
Czas: \mathcal{O}(n \log n)
Użycie: top_bot_hull zwraca osobno górę i dól po id
hull_id zwraca cala otoczkę po id
hull zwraca punkty na otoczce
"../point/main.cpp"
                                                      6eb7f2 38 lines
Double cross(P a, P b, P c) { return sign(cross(b - a, c - a));
pair<vector<int>, vector<int>> top_bot_hull(vector<P> &pts) {
  int n = ssize(pts);
  vector<int> ord(n);
  REP(i, n) ord[i] = i;
  sort(ord.begin(), ord.end(), [&](int i, int j) {
   P \&a = pts[i], \&b = pts[j];
   return make_pair(a.x, a.y) < make_pair(b.x, b.y);</pre>
  });
  vector<int> top, bot;
  REP(dir, 2) {
   vector<int> &hull = (dir ? bot : top);
    auto 1 = [&](int i) { return pts[hull[ssize(hull) - i]]; };
    for(int i : ord) {
     while (ssize (hull) > 1 && cross(1(2), 1(1), pts[i]) >= 0)
       hull.pop_back();
     hull.emplace_back(i);
    reverse(ord.begin(), ord.end());
  return {top, bot};
```

```
vector<int> top, bot;
 tie(top, bot) = top_bot_hull(pts);
 top.pop_back(), bot.pop_back();
 top.insert(top.end(), bot.begin(), bot.end());
 return top:
vector<P> hull(vector<P> &pts) {
 vector<P> ret;
 for(int i : hull_id(pts))
   ret.emplace_back(pts[i]);
 return ret;
intersect-lines
Opis: Przecięcie prostych lub odcinków
Użycie: intersection(a, b, c, d) zwraca przecięcie prostych ab
v = intersect(a, b, c, d, s) zwraca przecięcie (s ? odcinków:
prostvch) ab oraz cd
if ssize(v) == 0: nie ma przecieć
if ssize(v) == 1: v[0] jest przecięciem
if ssize(v) == 2 and s: (v[0], v[1]) to odcinek, w którym sa
wszystkie inf rozwiazań
if ssize(v) == 2 and s == false: v to niezdefiniowane punkty
(inf rozwiazań)
"../point/main.cpp"
                                                    3a1213, 26 lines
P intersection (P a, P b, P c, P d) {
 Double c1 = cross(c - a, b - a), c2 = cross(d - a, b - a);
 assert (c1 != c2); // proste nie moga byc rownolegle
 return (c1 * d - c2 * c) / (c1 - c2);
bool on_segment(P a, P b, P p) {
 return equal(cross(a - p, b - p), 0) and dot(a - p, b - p) \le
vector<P> intersect(P a, P b, P c, P d, bool segments) {
 Double acd = cross(c - a, d - c), bcd = cross(c - b, d - c),
       cab = cross(a - c, b - a), dab = cross(a - d, b - a);
 if ((segments and sign(acd) * sign(bcd) < 0 and sign(cab) *
      sign(dab) < 0)
     or (not segments and not equal(bcd, acd)))
    return { (a * bcd - b * acd) / (bcd - acd) };
  if(not segments)
   return {a, a};
  // skip for not segments
  set<P, Sortx> s;
  if(on_segment(c, d, a)) s.emplace(a);
  if(on_segment(c, d, b)) s.emplace(b);
 if(on_segment(a, b, c)) s.emplace(c);
 if(on segment(a, b, d)) s.emplace(d);
 return {s.begin(), s.end()};
```

Opis: konwersja różnych postaci prostej

```
"../point/main.cpp"
                                                      dd1432, 23 lines
struct Line {
 using D = Double;
 D A, B, C;
 // postac ogolna Ax + By + C = 0
 Line(D a, D b, D c) : A(a), B(b), C(c) {}
 tuple<D, D, D> get_sta() { return {A, B, C}; }
 // postac kierunkowa ax + b = y
```

```
Line(D a, D b) : A(a), B(-1), C(b) {}
 pair<D, D> get_dir() { return {- A / B, - C / B}; }
  // prosta pq
 Line(P p, P q) {
   assert (not equal (p.x, q.x) or not equal (p.y, q.y));
   if(!equal(p.x, q.x)) {
     A = (q.y - p.y) / (p.x - q.x);
     B = 1, C = -(A * p.x + B * p.y);
   else A = 1, B = 0, C = -p.x;
 pair<P, P> get_pts() {
   if(!equal(B, 0)) return { P(0, - C / B), P(1, - (A + C) / B
   return { P(- C / A, 0), P(- C / A, 1) };
};
```

12

point

Opis: Double może być LL, ale nie int. p.x oraz p.y nie można zmieniać (to kopie). Nie tworzyć zmiennych o nazwie "x" lub "y".

Uzycie: $P p = \{5, 6\}$; abs(p) = length; arg(p) = kat; polar(len, polar)angle); exp(angle) fda436, 33 lines

```
using Double = long double;
using P = complex<Double>;
#define x real()
#define y imag()
constexpr Double eps = 1e-9;
bool equal(Double a, Double b) {
 return abs(a - b) <= eps;
int sign(Double a) {
 return equal(a, 0) ? 0 : a > 0 ? 1 : -1;
struct Sortx {
 bool operator()(const P &a, const P &b) const {
    return make_pair(a.x, a.y) < make_pair(b.x, b.y);</pre>
istream& operator>>(istream &is, P &p) {
 Double a, b;
 is >> a >> b;
  p = P(a, b);
  return is;
bool operator == (P a, P b) {
 return equal(a.x, b.x) && equal(a.y, b.y);
// cross(\{1, 0\}, \{0, 1\}) = 1
Double cross(P a, P b) { return a.x * b.y - a.y * b.x; }
Double dot(P a, P b) { return a.x * b.x + a.y * b.y; }
Double sq_dist(P a, P b) { return dot(a - b, a - b); }
Double dist(P a, P b) { return abs(a - b); }
```

Tekstówki (8)

```
hashing
Czas: \mathcal{O}(1)
Uzvcie: Hashing hsh(str);
hsh(l, r) zwraca hasza [l, r] wlącznie
można zmienić modulo i bazę
"../../random-stuff/rd/main.cpp"
                                                           299a85, 28 lines
struct Hashing {
```

```
vector<int> ha, pw;
  int mod = 1e9 + 696969;
  int base;
  Hashing(string &str, int b) {
   base = b;
    int len = ssize(str);
   ha.resize(len + 1);
    pw.resize(len + 1, 1);
    REP(i, len) {
     ha[i + 1] = int(((LL) ha[i] * base + str[i] - 'a' + 1) %
      pw[i + 1] = int(((LL) pw[i] * base) % mod);
  int operator()(int 1, int r) {
    return int(((ha[r + 1] - (LL) ha[1] * pw[r - 1 + 1]) % mod
         + mod) % mod);
};
struct DoubleHashing {
  Hashing h1, h2;
  DoubleHashing(string &str) : h1(str, 31), h2(str, 33) {} //
       change to rd on codeforces
  LL operator()(int 1, int r) {
    return h1(1, r) * LL(h2.mod) + h2(1, r);
};
kmp
Opis: KMP(str) zwraca tablicę pi. [0, pi[i]) = (i - pi[i], i]
Czas: \mathcal{O}(n)
                                                      bc0e11, 11 lines
vector<int> KMP(string &str) {
  int len = ssize(str);
  vector<int> ret(len);
  for (int i = 1; i < len; i++)
   int pos = ret[i - 1];
   while(pos && str[i] != str[pos]) pos = ret[pos - 1];
   ret[i] = pos + (str[i] == str[pos]);
  return ret:
```

Opis: radius[p][i] = rad = największy promień palindromu parzystości p o środku i. L = i - rad + !p, R = i + rad to palindrom. Dla [abaababaab] daje [003000020], [0100141000].

```
Czas: \mathcal{O}(n)
                                                        ca63bf, 18 lines
array<vector<int>, 2> manacher(vector<int> &in) {
  int n = ssize(in);
  array<vector<int>, 2> radius = {{vector<int>(n - 1), vector<
       int > (n) } };
  REP(parity, 2) {
    int z = parity ^ 1, L = 0, R = 0;
    REP(i, n - z) {
      int &rad = radius[parity][i];
     if(i \le R - z)
        rad = min(R - i, radius[parity][L + (R - i - z)]);
      int l = i - rad + z, r = i + rad;
      while (0 \le 1 - 1 \&\& r + 1 \le n \&\& in[1 - 1] == in[r + 1])
        ++rad, ++r, --1;
      if(r > R)
        L = 1, R = r;
```

```
return radius;
Opis: pref(str) zwraca tablicę prefixo prefixową [0, pref[i]) = [i, i + pref[i])
Czas: \mathcal{O}(n)
vector<int> pref(string &str) {
 int len = ssize(str);
  vector<int> ret(len);
  ret[0] = len;
  int i = 1, m = 0;
  while(i < len) {
    while (m + i < len && str[m + i] == str[m]) m++;
    ret[i++] = m;
    m = (m != 0 ? m - 1 : 0);
    for(int j = 1; ret[j] < m; m--) ret[i++] = ret[j++];</pre>
  return ret;
suffix-array
Opis: Tablica suffixowa
Czas: \mathcal{O}(n \log n)
Użycie: SuffixArray t(s, lim) - lim to rozmiar alfabetu
sa zawiera posortowane suffixy, zawiera pusty suffix
lcp[i] to lcp suffixu sa[i - 1] i sa[i]
Dla s = "aabaaab" sa = \{6, 3, 0, 4, 1, 5, 2\}, 1cp = \{0, 0, 3, 1, 1\}
1, 2, 0, 1}
                                                       d9039e, 29 lines
struct SuffixArray {
  vector<int> sa, lcp;
  SuffixArray(string& s, int lim = 256) { // lub\ basic\ string<
    int n = ssize(s) + 1, k = 0, a, b;
    vector<int> x(s.begin(), s.end() + 1);
    vector<int> y(n), ws(max(n, lim)), rank(n);
    sa = lcp = y;
    iota(sa.begin(), sa.end(), 0);
    for (int j = 0, p = 0; p < n; j = max(1, j * 2), lim = p) {
      p = j;
      iota(y.begin(), y.end(), n - j);
      REP(i, n) if(sa[i] >= j)
       y[p++] = sa[i] - j;
      fill(ws.begin(), ws.end(), 0);
      REP(i, n) ws[x[i]]++;
      FOR(i, 1, lim - 1) ws[i] += ws[i - 1];
      for (int i = n; i--;) sa[--ws[x[y[i]]]] = y[i];
      swap(x, y);
      p = 1, x[sa[0]] = 0;
      FOR(i, 1, n - 1) a = sa[i - 1], b = sa[i], x[b] =
        (y[a] == y[b] \&\& y[a + j] == y[b + j]) ? p - 1 : p++;
    FOR(i, 1, n - 1) rank[sa[i]] = i;
    for (int i = 0, j; i < n - 1; lcp[rank[i++]] = k)
      for (k \&\& k--, j = sa[rank[i] - 1];
        s[i + k] == s[j + k]; k++);
};
```

suffix-automaton

Opis: buduje suffix automaton. Wystąpienia wzorca, liczba różnych podslów, sumaryczna dlugość wszystkich podslów, leksykograficznie k-te podslowo, najmniejsze przesunięcie cykliczne, liczba wystąpień podslowa, pierwsze wystąpienie, najkrótsze niewystępujące podslowo, longest common substring dwóch slów, LCS wielu slów

```
Czas: \mathcal{O}(n\alpha) (szybsze, ale więcej pamięci) albo \mathcal{O}(n\log\alpha) (mapa)
struct SuffixAutomaton {
    static constexpr int sigma = 26;
    using Node = array<int, sigma>; // map<int, int>
    Node new node:
    vector<Node> edges;
    vector<int> link = \{-1\}, length = \{0\};
    int last = 0;
    SuffixAutomaton() {
        new node.fill(-1);
                                 //-1 - stan nieistniejacy
        edges = {new_node}; // dodajemy stan startowy, ktory
             reprezentuje puste slowo
    void add_letter(int c) {
        edges.emplace_back(new_node);
        length.emplace_back(length[last] + 1);
        link.emplace_back(0);
        int r = ssize(edges) - 1, p = last;
        while (p != -1 \&\& edges[p][c] == -1) {
            edges[p][c] = r;
            p = link[p];
        if(p != -1) {
            int q = edges[p][c];
            if(length[p] + 1 == length[q])
                link[r] = q;
            else {
                 edges.emplace_back(edges[q]);
                length.emplace_back(length[p] + 1);
                link.emplace back(link[q]);
                int q_prim = ssize(edges) - 1;
                link[q] = link[r] = q_prim;
                while (p != -1 \&\& edges[p][c] == q)  {
                     edges[p][c] = g prim;
                     p = link[p];
        last = r;
    bool is inside(vector<int> &s) {
        int q = 0;
        for(int c : s) {
            if(edges[q][c] == -1)
                return false:
      q = edges[q][c];
        return true:
};
trie
Opis: Trie
Czas: \mathcal{O}(n \log \alpha)
Użycie: Trie trie; trie.add(str);
                                                      dcd05a, 15 lines
struct Trie {
  vector<unordered_map<char, int>> child = {{}};
  int get_child(int v, char a) {
    if(child[v].find(a) == child[v].end()) {
      child[v][a] = ssize(child);
```

child.emplace_back();

13

```
}
return child[v][a];
}
void add(string word) {
  int v = 0;
  for(char c : word)
    v = get_child(v, c);
}
```

Optymalizacje (9)

fio

 $\mathbf{Opis:}$ FIO do wpychania kolanem. Nie należy wtedy używać cin/cqut_lines

```
#ifdef WIN32
inline int getchar unlocked() { return getchar nolock(); }
inline void putchar_unlocked(char c) { return _putchar_nolock(c
#endif
int fastin() {
 int n = 0, c = getchar_unlocked();
  while (c < '0' \text{ or } '9' < c)
   c = getchar unlocked();
  while ('0' \le c \text{ and } c \le '9')
   n = 10 * n + (c - '0');
    c = getchar_unlocked();
  return n;
int fastin negative() {
  int n = 0, negative = false, c = getchar unlocked();
  while (c != '-' \text{ and } (c < '0' \text{ or } '9' < c))
   c = getchar unlocked();
  if(c == '-') {
   negative = true;
    c = getchar_unlocked();
  while ('0' \le c \text{ and } c \le '9')
   n = 10 * n + (c - '0');
    c = getchar_unlocked();
  return negative ? -n : n;
void fastout(int x) {
  if(x == 0) {
    putchar_unlocked('0');
   putchar_unlocked(' ');
   return;
  if(x < 0) {
    putchar_unlocked('-');
   x *= -1;
  static char t[10];
  int i = 0;
  while(x) {
   t[i++] = '0' + (x % 10);
   x /= 10;
  while(--i >= 0)
    putchar_unlocked(t[i]);
  putchar_unlocked(' ');
void nl() { putchar_unlocked('\n'); }
```

Randomowe rzeczy (10)

math-constants

 $\mathbf{Opis:}\,$ Jeśli np M_PI się nie kompiluje, dodaj ten define w pierwszym wierszu

ac1260, 1 lines

```
#define _USE_MATH_DEFINES
```

dzien-probny

Opis: Rzeczy do przetestowania w dzień próbny

```
"../../data-structures/ordered-set/main.cpp"
                                                     3439f3, 51 lines
void test_int128() {
 \__int128 x = (111u << 62);
 string s;
   s += char(x % 10 + '0');
 assert(s == "61231558446921906466935685523974676212");
void test float128() {
 __float128 x = 4.2;
 assert (abs (double (x * x) - double (4.2 * 4.2)) < 1e-9);
void test_clock() {
 long seeed = chrono::system_clock::now().time_since_epoch().
      count();
 (void) seeed:
 auto start = chrono::system_clock::now();
   auto end = chrono::system_clock::now();
   int ms = int(chrono::duration cast<chrono::milliseconds>(
        end - start).count());
   if(ms > 420)
     break;
void test_rd() {
 // czy jest sens to testowac?
 mt19937_64 my_rng(0);
 auto rd = [\&] (int 1, int r) {
   return uniform_int_distribution<int>(1, r) (my_rng);
 assert (rd(0, 0) == 0);
void test_policy() {
 ordered_set<int> s;
 s.insert(1);
 s.insert(2);
 assert(s.order_of_key(1) == 0);
 assert(*s.find_by_order(1) == 2);
void test_math() {
 assert (3.14 < M_PI && M_PI < 3.15);
```

```
assert(3.14 < M_PI1 && M_PI1 < 3.15);
```

10.1 Troubleshoot

Przed submitem:

- Narysuj parę przykładów i przetestuj kod
- Czy limity czasu są ostre? Wygeneruj maxtest.
- Czy zużycie pamięci jest spoko?
- Czy gdzieś moga być overflowy?
- Upewnij sie, żeby submitnąć dobry plik.

Wrong Answer:

- Wydrukuj kod i debug output
- Czy czyścisz struktury pomiędzy test case'ami?
- Czy wczytujesz całe wejście?
- Czy twój kod obsługuje cały zasieg wejścia?
- Przeczytaj jeszcze raz treść.
- Czy zrozumiałeś dobrze zadanie?
- Czy obsługujesz dobrze wszystkie przypadki brzegowe?
- Niezainicjalizowane zmienne?
- Overflowy?
- Mylisz n z m lub i z j, itp?
- Czy format wyjścia jest na pewno dobry?
- Czy jesteś pewien, że twój algorytm działa?
- Czy są specjalne przypadki, o których nie pomyślałeś?
- Dodaj asserty, może submitnij jeszcze raz z nimi.
- Stwórz/Wygeneruj przykłady.
- Wytłumacz algorytm komuś innemu.
- Poproś kogoś, żeby spojrzał na twój kod.
- Przejdź się, np do toalety.
- Przepisz kod od nowa, lub niech ktoś inny to zrobi.
- Przeleć przez tą listę jeszcze raz.

Runetime Error:

- Czy przetestowałeś lokalnie wszystkie przypadki brzegowe?
- Niezainicjalizowane zmienne?
- Czy odwołujesz się poza zasięg vectora?
- Czy jakieś asserty mogły się odpalić?
- Dzielenie przez 0? mod 0?
- Nieskończona rekurencja?
- Unieważnione iteratory, wskaźniki, referencje?
- Czy używasz za dużo pamięci?

Time Limit Exceeded:

- Czy moga być gdzieś nieskończone pętle?
- Jaka jest złożoność algorytmu?
- Czy nie kopiujesz dużo niepotrzebnych danych? (referencje)
- Pamiętaj o linijkach do iostreama
- Zastąp vectory i mapy w kodzie (odpowiednio array i unordered map)
- Co inni myślą o twoim algorytmie?

Memory Limit Exceeded:

- Jaka jest maksymalna ilość pamięci twój algorytm potrzebuje?
- Czy czyścisz struktury pomiędzy test case'ami?